

ALTIJD IN BLOEI

VAN VERSE BLOEMEN
TOT DROOGBLOEMEN

TERRA

Bex Partridge

Fotografie Laura Edwards

Inhoud

Inleiding

Mijn reis	6
De schoonheid zit in het verval	10

Wat groeit er in je tuin? 17

Zo krijg je een tuin vol droogbloemen	18
Van twee walletjes eten: eenjarige en overblijvende planten	20
Het wonder van wilde bloemen	24
Het hele jaar oogsten	25
Het gazon herbezien	26
Mijn kas	29
Zaden verzamelen: de cirkel is rond	30
Een bewuste tuin	33

Van vers naar gedroogd 39

Wat moet je wanneer hoe drogen	40
Echte droogbloemen	45
Interessante toevoegingen	53
Om voor hoogte te zorgen	58
Om op te vullen	65
Uit de natuur	71
Bessen, grassen en zaaddoosjes	79
Struiken en bladeren	91
Temperamentvol spul	100

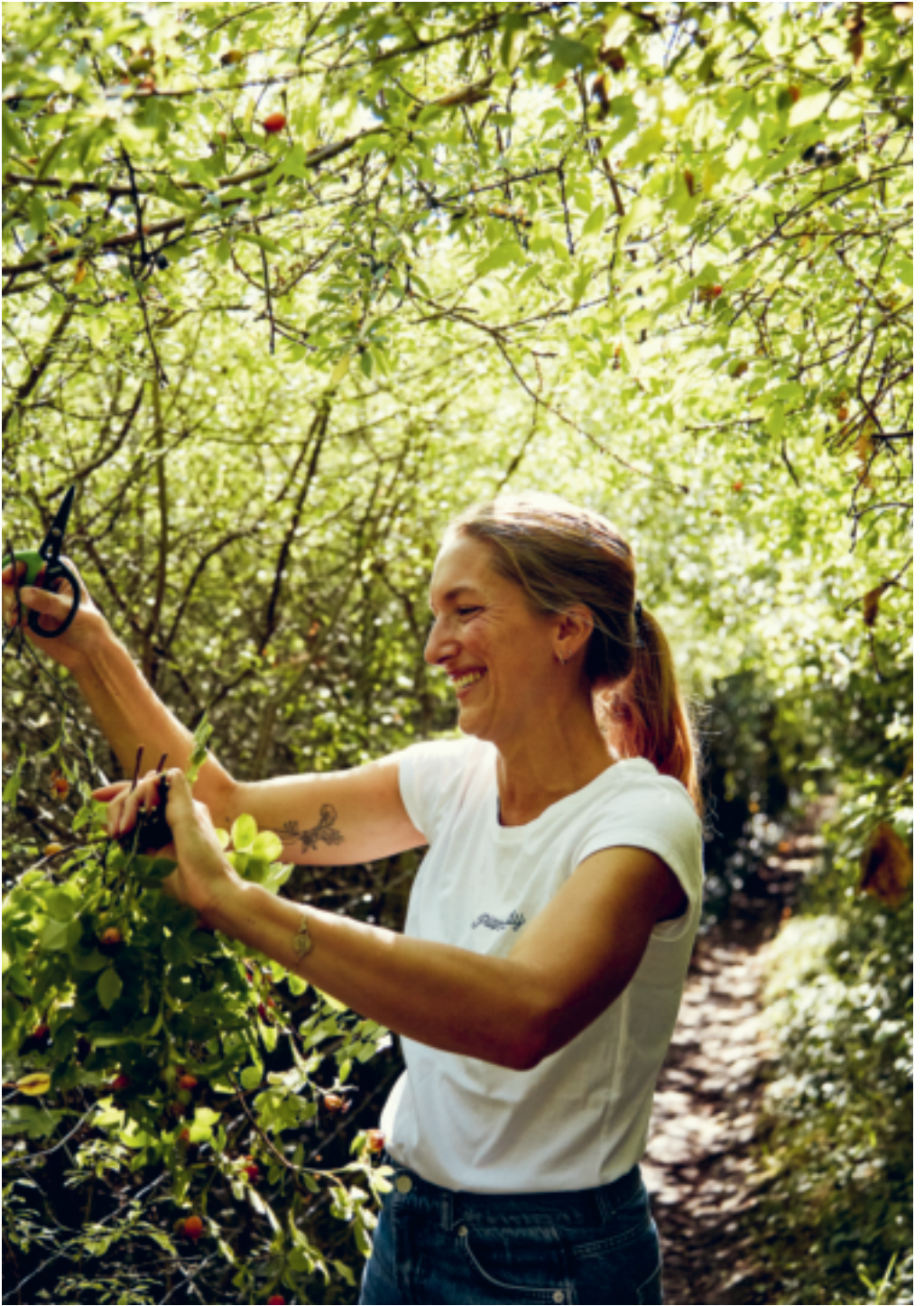
Werken met gedroogde bloemen	109
Kleur	110
Geur	114
Ritme	117
Waar haal je je bloemen?	118
Laat geen sporen achter	123
De noodzaak van natuurlijke materialen	127
Ontwerpen met gedroogde bloemen	133
Inspiratie opdoen	134
Lentetakken	138
Bloemen op stof	144
Groene krans	151
Zomerweide	157
Kleurenspeel	164
Tafel vol eeuwigdurende liefde	171
Drama en omvang creëren	177
Herfstooft	185
Drie ontwerpen met vazen	191
Wolk	201
Winterzonnewende	209
Over de auteur en dankbetuiging	218
Bronnen	220
Register	221

Mijn reis

Een van de onverwachte gevolgen van de coronapandemie voor velen van ons was dat we meer waardering hebben gekregen voor de natuur, omdat we meer tijd buiten doorbrachten of vanwege het tragere tempo van ons leven. Deze tijdelijke pauze stelde ons in staat om elk glimpje hoop op te merken dat verscheen in de heldere, groeizame lente tijdens de eerste lockdown in Engeland. Mijn tuin – en mijn manier van tuinieren – werd altijd al geleid door de natuur, maar die lente veranderde er iets in mij, waardoor ik het belang besepte van de manier waarop we ons leven leiden. In de eindeloze weken dat ik thuis zat, ontdekte ik het genot van het drogen van tulpen, pioenrozen en boterbloemen. Omdat mijn bloemen en tuin mij een veilig heenkomen boden én me lieten ontsnappen aan de toenemende stress van het leven van alledag, experimenteerde ik meer dan ooit tevoren en begon muren af te breken die ik had opgetrokken rond het idee van bloemen drogen.

In die tijd ontstond het idee voor *Altijd in bloei* – vanaf een afspraak in Londen met mijn uitgever in de weken voor de lockdown tot het schrijven tijdens de donkerste uren van de beperkingen als voorbereiding op het uiteindelijke boek. Het kwam ter wereld in een tijd waarin ons leven helemaal anders was dan anders en in een tijd waarin mijn gezin en ik een van de grootste veranderingen ooit doormaakten.

Aangevuurd door de tijdelijke verandering in het tempo van ons leven en met meer tijd om in de natuur door te brengen omdat het leven in ons drukke stadje tot stilstand kwam, besloten we te verhuizen naar een plek op het platteland met meer ruimte en rust. We lieten ons huis in ons stadje achter ons en vestigden ons midden tussen de rijkelijk begroeide heuvels in het oosten van Devon, in het zuiden van Engeland. Dat was het beste besluit dat we ooit hebben genomen. Deze verhuizing gaf me de gelegenheid om afscheid te nemen van een kleine, maar ongelooflijk productieve stadstuin en moestuin, en te gaan werken op een wild stuk vruchtbare grond van zo'n 2000 vierkante meter. Door die ruimte heb ik

me enorm ontwikkeld en is mijn kennis van het werken met gedroogde materialen verder toegenomen. Dat heeft me enorm geïnspireerd en ik breng elke dag uren door in mijn studio in de tuin, onder een groepje volwassen bomen, waar ik me op mijn werk kan concentreren.

Altijd in bloei was het hele roerige jaar 2020 mijn creatieve constante, een prachtig project om me op te concentreren en om mijn verbeeldingskracht uit te dagen. Veel voorbeelden in dit boek kwamen tot stand op de dagen dat ik in mijn studio de seizoenen zag veranderen. Omdat ik nergens naartoe kon en niemand kon ontmoeten, kon ik mij volledig op dit boek richten.

In *Altijd in bloei* deel ik mijn hele werkproces met de lezer, van het zaaien van zadjes en het bewerken van de bodem tot het oogsten en het maken van mijn bloemstukken. Ik wil onze wereld zo weinig mogelijk belasten en probeer zoveel mogelijk terug te geven in ruil voor wat ik neem. Ik ben daar heel strikt in en zal mijn waarden altijd in ere houden in de manier waarop ik tuinier, materialen gebruik en mijn bloemstukken maak. Ik wil deze waarden uitdragen via *Altijd in bloei* en laten zien hoe ze de rode draad vormen in al mijn projecten. Ik ben dankbaar dat ik dit mijn werk mag noemen, dat mijn handen en geest elke dag bezig zijn met voortbrengselen uit de natuur en dat ik elke dag iets laat groeien of droog of maak van de bodem waarop we leven. Ik weet hoe fortuinlijk ik ben.

In dit boek wil ik de breedte en diepte van mijn kennis over het drogen van bloemen en bladeren delen, inclusief mijn benadering van tuinieren. Ik wil jou inspireren en laten zien hoe je in alle seizoenen kunt werken met materialen om je huis of een speciale gelegenheid te versieren door middel van duurzame, houdbare installaties. Door met de seizoenen te werken en de buitenwereld weer te geven in wat ik maak, hoop ik jou te laten zien hoe je de buitenwereld naar binnen kunt halen en hoe je iets dichter bij de natuur kunt komen.

De schoonheid zit in het verval

Ik vind niets leuker dan iemands mening over gedroogde bloemen veranderen. Veel mensen zijn er behoorlijk negatief over en ik begrijp waarom: er is immers maar een klein verschil tussen een modern, visueel aantrekkelijk bloemstuk en een saai en stoffig stuk dat het meest geschikt is voor een donker hoekje van je huis of misschien zelfs de composthoop. Als ik werk met gedroogde bloemen, zorg ik er dus voor dat ik mijn ontwerpen zo maak dat ze fris en aantrekkelijk blijven én de verwachtingen en overtuigingen van mensen uitdagen.

Gedroogde bloemen kunnen dramatisch en indrukwekkend zijn, vooral voor mensen die er geen ervaring mee hebben. Ik blijf me verbazen over de fascinatie die mensen ervoor kunnen hebben. De schoonheid zit in hun verval, in hun doorschijnende bladeren die het licht vangen en in hun zachte kaleidoscoop van kleuren en texturen. De natuur logenstraft het geloof, vooral als ze zo wordt geconserveerd.

Het opmerken van kleine (en prettige) aspecten van de natuur activeert ons parasymphatische zenuwstelsel. Dat is het tegendeel van de sympathische reacties, zoals onze vecht-of-vluchtreactie, die voor veel mensen standaard is. Het lijkt erop dat bloemen en natuur ons helpen te pauzeren en onszelf te kalmeren, gewoon door naar ze te kijken. Ik zie dat als ik bezoekers ontvang in mijn studio. Ik zie dat ze zich ontspannen en bij elk bloemhoofdje blijven staan om het beter te bekijken en zich te verbazen over de schoonheid en het wonderbaarlijke ervan. Natuurlijk wordt die reactie niet alleen opgewekt door gedroogde bloemen, maar misschien wel versterkt door het feit dat deze bloemen worden geconserveerd om er voor altijd van te kunnen genieten.

Hiernaast

VARIËTEIT: IJslandse papaver (*Papaver nudicaule*) in staat van verval

Altijd in bloei

Ik denk dat we veilig kunnen stellen dat droogbloemen geen ‘trend’ meer zijn. Ze zijn een belangrijk onderdeel van de Slow Flowers-beweging. Het is ongelooflijk bemoedigend om te zien dat mensen gedroogde bloemen steeds meer accepteren en begrijpen, dat ze uit hun niche komen en zich ontwikkelen tot iets wat nu breed wordt geaccepteerd en nagestreefd. Omdat de wereld vanuit het oogpunt van milieu, politiek en maatschappij enorme ontwikkelingen doormaakt en vanwege het feit dat we de gevolgen van de pandemie nog steeds ervaren op het moment dat ik dit boek schrijf, zijn steeds meer mensen zich steeds meer bewust van de herkomst van de dingen die we kopen en mee naar huis nemen. Na ons voedsel zijn bloemen in alle verschijningsvormen de volgende op de lijst om nauwgezet te worden bekeken door grote groepen mensen die zijn gaan beseffen dat de manier waarop we de laatste decennia hebben geconsumeerd, simpelweg niet duurzaam is. We weten dat verse bloemen midden in de winter schaars zijn, maar dat betekent niet dat we in dat seizoen niet van bloemen kunnen genieten.

Veel mensen zien gedroogde bloemen niet als vervanging van verse bloemen. Ik hou net als veel andere mensen van een bosje verse bloemen (hoewel ik ze daarna wel droog). Gedroogde bloemen kunnen een bewuste keuze zijn voor wie inspiratie vindt in de natuur, een manier om textuur en tinten in een woonruimte te introduceren, en kunnen worden gezien als een aankoop zoals een kunstwerk of een met de hand gemaakt kussen.

Als gedroogde bloemen worden toegepast bij evenementen of worden gebruikt om restaurants en winkels te versieren, worden ze gekozen door bedrijven die hun waarde inzien vanuit het oogpunt van esthetiek én lange gebruiksduur. Het gaat over het bieden van de grootst mogelijke zintuiglijke ervaring.

Hiernaast

VARIËTEIT: Tuindahlia die droogt in de zon

Volgende bladzijden (links en rechts)

VARIËTEIT: Gewone margrietten (*Leucanthemum vulgare*) en zandbloem (*Ammobium alatum*)

Duurzaamheid en lange gebruiksduur

Duurzaamheid is een groot woord en wordt steeds vaker gebruikt door bedrijven en organisaties die willen laten zien dat ze het goed doen. Het kan behoorlijk lastig zijn om te ontdekken wat echt duurzaam is en welke bedrijven 'groenwassen' (d.w.z. de indruk wekken dat ze bezorgd zijn om het milieu, zelfs als hun acties het milieu schade berokkenen). Helaas is er zelfs in de wereld van de bloemen, vers én gedroogd, een gebrek aan transparantie én begrip over het eco-keurmerk van plantaardige materialen. Aangezien bloemen een natuurlijk product zijn, is het volkomen begrijpelijk dat we aannemen dat ze van nature duurzaam zijn, maar dat is niet altijd zo. Net zoals bij ons voedsel moeten we bekijken hoe ze worden geteeld, getransporteerd, verpakt en soms bewerkt (zie het hoofdstuk 'De noodzaak van natuurlijke materialen', blz. 127-130).

Als ze echter worden geteeld, gedroogd en gekocht op een verantwoorde manier, behoren gedroogde bloemen tot de duurzaamste bloemproducten die te koop zijn. Ze bieden een langdurig, natuurlijk middel om ons huis, evenementen en gemeenschappelijke ruimten te versieren.

*Wat groeit
er in je tuin?*

Zo krijg je een tuin vol droogbloemen

Ik tuinier al zolang als ik me kan herinneren, en kweek al heel wat jaren bloemen om te drogen. Ik leer nog steeds bij. Mijn kennis over wat ik hoe kan kweken, welke materialen ik goed kan drogen, de beste tijd om bloemen te plukken om te drogen en de meest effectieve combinatie van bloemen voor de tuin en voor bloemstukken neemt elk jaar nog toe. Zo leeft iemand die tuiniert – een cyclische leerervaring, waarin de natuur ons steeds verrast, verrukt en soms frustreert door haar onvoorspelbaarheid. Tuinieren is opwindend en stimuleert flexibiliteit en creativiteit om onbekende, onverwachte uitdagingen het hoofd te bieden. Tuinieren is ook een soort mindfulness. De dagen waarop ik begin en eindig met mijn knieën in de bodem zijn de beste. Die wil ik niet missen.

Het kweken van mijn eigen plantaardige materialen helpt me om mezelf en mijn ontwerpen te wortelen in de natuur. Het geeft me een diepere waardering voor de planten die ik kweek en helpt me bij het combineren van bloemen en bladeren die lijken op scènes uit de buitenwereld. Ik kweek precies wat ik wil, de spichtige stengel van een *Sanguisorba* of de rijke kleurschakeringen van *Amaranthus cordatus* ‘Hot Biscuits’. Het genot dat ontstaat als mijn inspanningen succesvol zijn, is enorm. Zelfs als de wereld om ons heen lijkt in te storten, blijft de tuin groeien en geven. Een constante in een steeds veranderende wereld.

Ik haal zoveel inspiratie uit de ongerepte natuur hier in Devon dat ik een veel wildere en natuurlijkere manier van tuinieren heb omarmd. Hoewel ik een klein lapje grond gebruik voor eenjarige en groenten, heb ik de rest om esthetische redenen en vanwege biodiversiteit zo natuurlijk mogelijk gelaten. Ik heb afgezien van gazons en laat de grenzen van onze tuin omhoog groeien tot een natuurlijke heg. Alles met het doel om ons waardevolle ecosysteem in stand te houden en meer wilde dieren en planten te verwelkomen.

VARIËTEIT: *Centaurea cyanus* 'Classic Magic' en witte en gele strobloemen (*Helichrysum bracteatum*)

Van twee walletjes eten: eenjarige en overblijvende planten

Toen ik begon met het drogen van bloemen, concentreerde ik me op eenjarige en robuuste variëteiten van de strobloem. Ik kweekte strobloemen en gewone lamsoor naast juffertjes-in-het-groen en korenbloemen. Ik veredelde planten die veel volume hadden en me elk jaar een rijke oogst gaven. Nu concentreer ik me ook op ongebruikelijkere planten, inclusief overblijvende planten en moeilijkere eenjarigen. Ik heb geleerd dat je niet zonder traditionele droogbloemen kunt, maar dat ze het prima vinden om tussen wildere, zachtere metgezellen te staan, net als in de tuin.

Overblijvende planten bieden gedurende het jaar ook zekerheid – nu weerpatronen steeds extremer worden door klimaatverandering kunnen zij beter tegen schommelingen dan eenjarigen.

De wens om met een breder scala aan droogbloemen te werken heeft veel invloed gehad op mijn tuinindeling. Samen met mijn wens om een tuin te hebben die het hele jaar aantrekkelijk is en nuttig plantaardig materiaal biedt, heeft dat een tuin opgeleverd die profiteert van de beste kanten van eenjarige én overblijvende planten.

Eenjarigen: alles draait om het uiterlijk

Eenjarigen ontkiemen, bloeien en schieten zaad binnen één jaar, waarbij het zaad van dit jaar zorgt voor de planten van volgend jaar. Tijdens het grootste deel van hun leven zijn ze arbeidsintensief en vergen ze toewijding en veel energie. Elk jaar ga ik dus in een paar maanden van zaad naar oogst. Dat betekent zaaien, verspenen, harden en planten. Daarna moet je regelmatig water geven en dode bloemen verwijderen. Eenjarigen kunnen zelden zonder aandacht en hebben de juiste hoeveelheid water, warmte en licht nodig om te gedijen. Na al dat harde werk word ik de hele zomer wel beloond met armenvol bloemen en vult mijn schuur zich vanaf dat moment snel met drogende bloemen. Het harde werk van de voorafgaande maanden is vergeten en er daalt een gevoel van trots op me neer, omdat ik weet dat ik elk van die bloemen zelf heb gekweekt.

Bij eenjarigen is het belangrijk om te bedenken waar ze komen te staan in de tuin. Vroeger had ik eenjarigen in mijn volkstuin en overblijvende planten in mijn tuin. Hier, in Devon, heb ik de bedden met eenjarigen achter in de tuin aangebracht. In de zomer kan ik daar deinende bloemenwolken zien, en in de winter zijn ze verstopt. De reden daarvoor is dat de bedden, zodra de eenjarigen zijn geoogst, het grootste deel van het jaar kaal zijn. Die ruimte krijgt in de belangrijkste groeimaanden volop zon, maar ligt in de winter een beetje in de schaduw.

EENJARIGEN VOOR BEGINNERS:

Juffertje-in-het-groen (*Nigella*) – voor de bloemen en zaaddoosjes

Papierbloem (*Xeranthemum annuum*)

Klaproos (*Papaver*) – voor de zaaddoosjes

Strobloem (*Helichrysum bracteatum*)

Gewone lamsoor (*Limonium sinuatum*)

De kracht van overblijvende planten

Ik heb de enorme schoonheid van overblijvende planten een paar jaar geleden ontdekt en leren waarderen na een bezoek aan een tuin in Norfolk, aan de oostkust van Engeland, die was ontworpen door de Nederlandse tuinontwerper Piet Oudolf. Ik was ondersteboven van de texturen en schakeringen die als één geheel in een licht briesje heen en weer wiegden in het licht van de lage septemberzon. Dit was een tuin die er aan het begin van de herfst beter uitzag dan in de zomer. Die tuin ontstak een vonkje in mij en opende mijn ogen voor de enorme mogelijkheden van het planten en drogen van plantaardige materialen.

Veel van wat ik zag, was na maanden van groei en inspanningen al aan het drogen in de vroege herfstzon. De grassen vormden een warrig mengsel en statige zaaddoosjes schoten omhoog, de lucht in. Door de inspiratie uit die tuin kreeg ik visioenen van een tuin waarin ik iets van de plant kon plukken als ik het nodig had en waarmee ik het hele jaar kon werken. Tot onze verhuizing naar het platteland was die beplantingsstijl een uitdaging in mijn kleine stadstuin, waar ik gewoon niet genoeg ruimte had. Toen we dus een grotere tuin kregen, was mijn bed met overblijvende planten een van de eerste stukken tuin die ik beplante met karrenvol planten die ik had meegebracht uit mijn tuin en volkstuintje. Deze tuin loopt tot vlak bij het huis en deelt onze tuin in tweeën. Hij is ontworpen om het hele jaar aantrekkelijk te zijn. Ik heb planten en grassen geselecteerd die je goed kunt drogen en vanuit onze ramen maandenlang een mooi uitzicht bieden. Ik heb planten uit de traditionele cottagetuin zoveel mogelijk vermeden (behalve de planten die er al stonden) en gekozen voor planten waarvan de bladeren en zaaddoosjes het hele jaar intact blijven.

Hoewel ik de meeste overblijvende planten uit zaad opkweek, kan dat een traag proces zijn. Af en toe koop ik dus planten bij plaatselijke kwekers. Er zijn echter andere goedkope manieren om aan overblijvende planten te komen. Ik heb veel prachtige exemplaren gekregen van burens en vrienden; veel overblijvende planten kunnen in de lente en herfst immers worden gescheurd en herplant op een andere plek, voordat de groei inzet.

MIJN FAVORIETE OVERBLIJVENDE PLANTEN:

Bergamotplant (*Monarda*)

Kattenkruid (*Nepeta*)

Kogeldistel (*Echinops*)

Moederkruid (*Tanacetum parthenium*)

Guldenroede (*Solidago*)

IJzerhard (*Verbena bonariensis*)

Kruisdistel (*Eryngium*)

Duizendblad (*Achillea*)

Inhoud

Inleiding

Mijn reis	6
De schoonheid zit in het verval	10

Wat groeit er in je tuin? 17

Zo krijg je een tuin vol droogbloemen	18
Van twee walletjes eten: eenjarige en overblijvende planten	20
Het wonder van wilde bloemen	24
Het hele jaar oogsten	25
Het gazon herbezien	26
Mijn kas	29
Zaden verzamelen: de cirkel is rond	30
Een bewuste tuin	33

Van vers naar gedroogd 39

Wat moet je wanneer hoe drogen	40
Echte droogbloemen	45
Interessante toevoegingen	53
Om voor hoogte te zorgen	58
Om op te vullen	65
Uit de natuur	71
Bessen, grassen en zaaddoosjes	79
Struiken en bladeren	91
Temperamentvol spul	100

Werken met gedroogde bloemen	109
Kleur	110
Geur	114
Ritme	117
Waar haal je je bloemen?	118
Laat geen sporen achter	123
De noodzaak van natuurlijke materialen	127
Ontwerpen met gedroogde bloemen	133
Inspiratie opdoen	134
Lentetakken	138
Bloemen op stof	144
Groene krans	151
Zomerweide	157
Kleurenspeel	164
Tafel vol eeuwigdurende liefde	171
Drama en omvang creëren	177
Herfstooft	185
Drie ontwerpen met vazen	191
Wolk	201
Winterzonnewende	209
Over de auteur en dankbetuiging	218
Bronnen	220
Register	221